

ความอัศจรรย์ของ วิชาธรรมกาย

เรื่องราวความอัศจรรย์ของ
วิชาธรรมกาย ทั้งที่มีหลักฐาน
บันทึกไว้และที่เล่าขานสืบต่อกันมา
มีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งในที่นี่
ไม่สามารถรวบรวมไว้ได้ครบถ้วน
จึงขอยกมาเพียงบางตัวอย่างเท่านั้น

พระของขวัญวัดปากน้ำ

๔๔ พระของขวัญวัดปากน้ำเป็นพระผงที่หลวงปู่ทำขึ้นเพื่อมอบเป็นของขวัญแก่ผู้ที่ร่วมบุญสร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมกับท่าน ใครบริจาคปัจจัย ๒๕ บาทขึ้นไป จะได้พระ ๑ องค์ แม้บริจาคเป็นพันเป็นหมื่นบาท ก็ได้คนละ ๑ องค์ เหมือนกัน และต้องไปรับด้วยตนเองที่วัดปากน้ำ

พระของขวัญวัดปากน้ำมีชื่อเสียงโด่งดังมากในเรื่องของความศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่รับพระของขวัญไปต่างก็พบกับความศักดิ์สิทธิ์และอภินิหารต่าง ๆ นานา บางคนรับพระไปแล้วถูกลอตเตอรี่ก็มี บางคนทำมาค้าขึ้น ร่ำรวยจนตัวเองแปลกใจ บางคนประสบอุบัติเหตุร้ายแรง คนอื่น ๆ ที่ไปด้วยกันเสียชีวิตหมด แต่ผู้ที่มีพระของขวัญรอดมาได้เป็นอัศจรรย์

ในช่วงนั้นทหารไทยที่ไปรบที่ประเทศเกาหลี ก่อนไปก็มักจะพากันไปรับพระของขวัญจากหลวงปู่ที่วัดปากน้ำเพื่อนำไปคุ้มครองปกป้องรักษาให้อยู่รอดปลอดภัย

นายกูล ผ่องสุวรรณ ไวยาวัจกรวัดปากน้ำ กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “...ในตอนเย็น ๆ ข้าพเจ้ามักจะนั่งอยู่กับหลวงพ่อบุญทนายที่จะไปสงครามเกาหลีจะสวดมนต์รับพระของขวัญแทบทุกวัน หลวงพ่อบุญทนายประสิทธิ์ประสาทแล้ว ท่านก็จะบอกว่าไม่เป็นไรแล้ว กลับบ้านได้ คือหมายถึงไม่ตาย ...บางรายเขียนจดหมายมาเล่าถึงความศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ของพระของขวัญที่เขาประสบ เช่น เขาเล่าว่าขนาดออกไปทำภารกิจผจญกันแทบไม่เว้นแต่ละวัน ก็รอด มีชัยมาได้ทุกครั้ง...”

(จากบุคคลยุคต้นวิชา ๓)

หลังจากที่มีการแจกพระของขวัญและมีผู้คนประสบกับอภินิหารของพระของขวัญแล้ว ต่างก็เล่าขานกันไปแบบปากต่อปาก จนกระทั่งหนังสือพิมพ์เสนอข่าวเรื่องอภินิหารของพระของขวัญ ทำให้กิตติศัพท์พระของขวัญวัดปากน้ำยิ่งขจรขยายไปทั่ว ทำให้มหาชนหลั่งไหลไปรับพระกันมากมายราวกับที่วัดมีงานมหรสพ พระรุ่นแรกที่หลวงปู่สร้างขึ้นถึง ๘๔,๐๐๐ องค์ (เท่ากับจำนวนพระธรรมชั้นตรี) หมดยกอย่างรวดเร็วจนหลวงปู่ท่านจึงสร้างอีกสองรุ่น รุ่นละ ๘๔,๐๐๐ องค์ ซึ่งก็หมดยกอย่างรวดเร็วจนเช่นกัน

ไปนรกสวรรค์

(จากตามรอยธรรมกาย)

เรื่องนี้พระทิพย์ปริญญา (รูป กลัมพสุต) เปรียญ ๖ ประโยค อดีตผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ บันทึกลงไว้เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๘๙ ว่า ท่านมีโอกาสพบกับหลวงจบกระบวนยุทธ หลวงจบฯ เล่าให้พระทิพย์ปริญญาฟังว่า หลวงจบฯ กับภรรยาไปขอให้หลวงปู่พาไปพบพ่อตาที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว

๔๖

หลวงปู่สั่งให้แม่ชีมานั่งสมาธิ เวลาผ่านไปสักครูแม่ชีลืมตาขึ้นและบอกว่าตนมาจากชั้นยามา หลวงปู่ถามว่า ทำบุญอะไรจึงได้ขึ้นสวรรค์ แม่ชีตอบว่าสร้างโบสถ์หลวงจบฯ ชักตะลึงเพราะพ่อตาได้สร้างโบสถ์ไว้จริง ๆ หลวงปู่ชักต่อไปอีกว่า มีลูกกี่คน แม่ชีตอบลูกหมดทั้งลูกหญิงลูกชาย หลวงปู่ชี้ไปทางหลวงจบฯ แล้วถามว่านี่ใคร แม่ชีพูดว่า นี่ยายแถมไซ้ไหม นี่นางเครือไซ้ไหม ทั้งคู่รับว่าใช่ในที่สุดทั้งหลวงจบฯ และภรรยาก็ร้องไห้เพราะคิดถึงบิดา ความจริงแม่ชีไม่รู้จักชื่อเดิมของหลวงจบฯ หลวงปู่ก็ไม่รู้จัก น่าแปลกที่พูดถูก

เห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยตาเนื้อ

(จากตามรอยธรรมกาย)

เรื่องนี้มีอยู่ในบันทึกของพระเทพปริญาเช่นกัน ท่านบันทึกไว้ว่า “...เมื่อวันวิสาขบูชานี้ มีคนโง่กันมากกว่า เวลาเวียนเทียนที่วัดปากน้ำมีคนเห็นเป็นรูปพระปฎิมากร ลอยอยู่ ...”

แม่ชีทวีพร เลียบประเสริฐ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ก็กล่าวไว้ในหนังสือบุคคลยุคต้นวิชาว่า “...วัดปากน้ำสมัย หลวงพ่อท่านมีชีวิตอยู่ มีเรื่องอัศจรรย์เกิดขึ้นเยอะมาก มีคนเห็นพระพุทธรูปลอยอยู่บนฟ้า มีมาให้เห็นหลายองค์ ดูไปดูไป ก็เลือนหายไป มีเหตุการณ์ประหลาด มีเสียงน้ำไหล แล้วก็ได้ยินเสียงสวด...”

สำหรับเรื่องนี้ หลวงปู่ท่านเคยกล่าวไว้ว่า “ธรรมกายนี้วัดปากน้ำได้ค้นพบตัวจริงแล้ว จะไปนรกได้ ไปสวรรค์ได้ ไปนิพพานได้ อาราธนาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่อยู่ในพระนิพพานมาให้มนุษย์เห็นที่วัดปากน้ำนี้มากมาย ในวันมาฆบูชาและวิสาขบูชา ให้ปรากฏเห็นจริงจังกั่นอย่างนั้น”

ยิ่งกว่าตาเห็น

(จากสมเด็จพระเจ้าเล้าเรื่องหลวงพ่อดำวัดปากน้ำ)

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปุ่น ปุณฺณสิริมหาเถระ) สมเด็จพระสังฆราชองค์ที่ ๑๗ หรือที่เรียกกันว่า “สมเด็จพระเจ้า” ทรงบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับหลวงปู่ไว้อย่างละเอียด

๔๘ ครั้งหนึ่ง สมเด็จพระเจ้าไปฉันเพลที่วัดปากน้ำ วันนั้นมีพ่อค้าคนหนึ่งถามหลวงปู่ต่อหน้าคนจำนวนมากว่า “วันนี้จะมีผู้บริจาคสร้างกุฏิเพื่อเจริญพระกัมมัฏฐานบ้างไหมขอรับ” ขณะนั้นสมเด็จพระเจ้ารู้สึกโกรธผู้ถามและหนักใจแทนหลวงปู่มาก แต่หลวงปู่ท่านยิ้มแย้ม หลับตาสัก ๕ นาทีแล้วตอบว่า “มี” ผู้ถามยังถามย้ำอีกว่าก็หลัง หลวงปู่ตอบว่า “๒-๓ หลัง” สมเด็จพระเจ้าท่านหนักใจมาก ท่านคิดว่าทำไมหลวงปู่ถึงได้ตอบคำถามแบบหมิ่นเหม่ต่ออันตรายเช่นนั้น ถ้าไม่มีใครมาบริจาคจะทำอย่างไร

ต่อมาเมื่อบาตรบาสิกากลุ่มหนึ่งเข้าไปกราบหลวงปู่ และบอกว่ามีศรัทธาจะสร้างกุฏิเล็ก ๆ สัก ๒-๓ หลัง เมื่อพ่อค้าผู้ถามเห็นเหตุการณ์นี้ ก็กระโดดเข้าไปกราบที่ตักหลวงปู่เลย แล้วพูดว่า “ยิ่งกว่าตาเห็น”

หลังจากนั้น สมเด็จพระเจ้ายังได้ไปสนทนาสอบถาม

ผู้บริจาคกลุ่มนั้นว่า “นัดกับหลวงพ่อไว้หรือเปล่า” คนกลุ่มนั้นบอกว่า “ไม่ได้นัด” และบอกต่อไปว่า ขณะที่พวกเขาเดินมาในวัด เห็นกุฏิเล็ก ๆ สวยดี ก็เลยอยากจะสร้างบ้าง จึงปรึกษากับพวกพ้องที่เพิ่งมาพบกันในวันนั้นว่าจะถวายปัจจัยให้หลวงปู่สร้างกุฏิ

จะได้เป็นใหญ่ในหมู่สงฆ์

(จากสมเด็จเจ้าเล้าเรื่องหลวงพ่อดปากน้ำ)

๔๙

หหลวงปู่เคยพยากรณ์สมเด็จเจ้าเล้า เมื่อครั้งที่ท่านยังดำรงสมณศักดิ์ที่พระธรรมดิลกฯ จะได้เป็นใหญ่ในหมู่สงฆ์ แต่ไม่มีใครเชื่อ เพราะมีพระมหาเถรรูปอื่นที่ควรจะได้เป็นพระสังฆราชก่อนสมเด็จเจ้าเล้าตามลำดับสมณศักดิ์ แต่ใน พ.ศ. ๒๕๑๕ หลังจากที่หลวงปู่มรณภาพไปแล้ว ๑๓ ปี สมเด็จเจ้าเล้าก็ได้เป็นพระสังฆราชจริง ๆ ตรงตามคำพยากรณ์ของหลวงปู่ ไม่ผิดเพี้ยนเลย

เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๕ สมเด็จเจ้าเล้าเสด็จไปถวายเครื่องสักการบูชาแด่หลวงปู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านประธานพระโอวาทว่า “ที่มาวันนี้ ก็เพื่อจะมาถวาย

สักการะหลวงพ่อกับด้วยความตั้งใจของหลวงพ่อก็ได้เคยพูดไว้
อย่างไร และความตั้งใจของหลวงพ่อนั้น ก็ปรากฏตามที
หลวงพ่อก็ได้พยากรณ์ ซึ่งขณะนี้ก็ได้เป็นพระผู้ใหญ่มากที่สุดใน
คณะสงฆ์สมความปรารถนาของหลวงพ่อกแล้ว จึงได้นำ
สักการะมาถวายหลวงพ่อกเป็นกรณีพิเศษแปลกกว่าปีก่อน ๆ
นั้น”

องค์นี้แหละ จะได้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ

๕๐

นอกจากพยากรณ์ว่า สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ
จะได้เป็นพระสังฆราชแล้ว หลวงปู่ท่านยังพยากรณ์อนาคตของสมเด็จพระ
พุทธมหาราชมิ่งมงคลาจารย์ ซึ่งขณะนั้นยังเป็นสามเณรอยู่ว่า
“องค์นี้แหละจะได้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำองค์ต่อไป”
และเมื่อครั้งที่คณะศิษย์รวมทุนกันสร้างกุฏิใหม่ (ตึกมณฑล
จันทรา) ถวายหลวงปู่ แทนกุฏิหลังเก่าที่เก่าทรุดโทรมมาก
ท่านก็มักจะออกมาดูการก่อสร้างเสมอ ๆ และพูดว่า “ตึก
หลังนี้สร้างให้ช่วงเขาอยู่”

ในเวลาต่อมาตึกหลังนี้ก็เป็นกุฏิของสมเด็จพระ-
มหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปุญฺโญ) เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ องค์กรปัจจุบันจริง ๆ

หุทิพย์ ตาทิพย์

(จากที่ระลึกงานมฤตดาถลองพดยศพพระครูสัญญาบัตรชั้นโท
พระครูมงคลพัฒนคุณ เจ้าอาวาสวัดโบสถ์บน)

นายสมจิตร ฉำรค์มี อดีตสามเณรวัดปากน้ำ เล่าว่า
เมื่อครั้งเป็นสามเณรอยู่ที่วัดปากน้ำ เคยได้ยินหลวงปู่พูด
ว่า “ต่อไปยุคเอ็งจะได้เห็นปราสาท ๓ ถู หม้อดินต่อไป
จะไม่ต้องหุง มีหม้อทิพย์ มีหุทิพย์ ตาทิพย์” แต่นายสมจิตร
หัวเราะ เพราะไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ ต่อมาในปัจจุบันนี้
มีคอนโดฯ ดิดแอร์ จะทำให้ร้อนก็ได้ หนาวก็ได้ มีหม้อ
หุงข้าวเปิดปุ๊บติดปั๊บ มีโทรทัศน์อยากดูอะไรก็เปิดดูได้
ถ่ายทอดสดก็มี เหมือนมีตาทิพย์ ส่วนหุทิพย์ที่ท่านว่า
ก็คือโทรศัพท์ ที่ช่วยให้คนที่อยู่ห่างไกลกันติดต่อพูดคุย
กันได้

รักษาโรค

นอกจากเรื่องความมหัศจรรย์ต่าง ๆ แล้ว หลวงปู่ยังใช้วิชาธรรมกายรักษาโรคอีกด้วย ท่านทดลองให้เห็นว่า วิชาธรรมกายสามารถเป็นที่พึ่งของมนุษย์ได้จริง ๆ โดยนำผู้ป่วยหนัก ๒ คน คนหนึ่งเป็นโรคเรื้อน อีกคนเป็นวัณโรค ท่านให้ ๒ คนนี้ นั่งสมาธิ แล้วท่านก็ใช้วิชาธรรมกายช่วยแก้โรคให้ จนกระทั่งผู้ป่วยหายจากโรคภัย และยังเข้าถึงธรรมกายอีกด้วย

๕๒

ผู้ป่วยที่ไปรักษาโรคที่วัดปากน้ำ จะต้องเขียนอาการของโรค ชื่อ ที่อยู่ อายุ วัน เดือน ปีเกิด ใส่ไว้ในกล่อง จากนั้นหลวงปู่ก็ส่งให้ผู้ที่ได้ธรรมกายช่วยกันแก้โรคให้ คนที่มารักษาต้องนั่งสมาธิด้วย เพื่อให้กระแสจิตเชื่อมถึงกัน การรักษาจึงจะได้ผล ซึ่งปรากฏว่ามีผู้ป่วยที่หายจากโรคเป็นจำนวนมาก ที่บรรเทาเพียงครั้งคราวก็มี ซึ่งหลวงปู่ท่านบอกว่า “ไม่หายก็ไม่ใช่ไร อย่างน้อยคนเจ็บก็มีโอกาสรู้จักวิธีปฏิบัติธรรม”

กิตติศัพท์ที่หลวงปู่สามารถรักษาโรคหายแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว ทำให้มีคนสนใจวิชาธรรมกาย และเดินทางไปขอพึ่งบารมีท่านมากขึ้นเรื่อย ๆ

ความทุกข์ของผู้คนที่ไปขอพึ่งบารมีหลวงปู่ นั้น มีตั้งแต่เรื่องเกิดจนไปถึงเรื่องตาย เช่น ใครยังไม่มีบุตร ก็ไปขอความเมตตาจากท่าน ให้ช่วยใช้วิชาธรรมกายเลือกคนดี ๆ มาเกิด ใครมีลูกหลานไข้โรค ก็มาขอให้ท่าน ใครมีลูกหลานไม่ฉลาด ก็มาขอบารมีให้ท่านช่วย ใครมีญาติตาย ก็มาขอให้ดูว่าไปอยู่ที่ไหน จะต้องทำบุญอะไรให้จึงจะสมควร

หลวงปู่ท่านเมตตาช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากโดยไม่เลือกหน้า และไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ อีกทั้งยังสอนให้ผู้ที่ได้วิชาธรรมกายช่วยเหลือคนโดยไม่หวังลาภสักการะ เพราะท่านถือว่า เป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้ธรรมกายทุกคน ที่จะต้องช่วยแก้ไขความทุกข์ยากเดือดร้อนของคนที่มาขอความช่วยเหลือ และให้ต้อนรับพวกเขาด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส และไม่ให้เห็นอาการเบื่อหน่าย